

ใบความรู้ เรื่อง ทัศนราตุและหลักการออกแบบในงานทัศนศิลป์  
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การวิเคราะห์ผลงาน  
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑-๓ เรื่อง การวิเคราะห์ผลงาน  
รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

### ทัศนราตุ ประกอบด้วย

#### ๑. เส้น สร้างอารมณ์และความรู้สึก

เส้น (line) หมายถึงการนำจุดมาวางเรียงต่อเนื่องกัน หรือการลากเส้นระหว่างจุดหรือการขูดขีดเป็นริ้ว รอยต่างๆ เส้นเป็นพื้นฐานสำคัญของการวาดภาพ เพราะสามารถใช้ในการร่างภาพ เขียนรูปร่าง รูปทรง ใช้ในการแรเงา และนำมาจัดองค์ประกอบ หรือใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการประดิษฐ์สร้างสรรค์งานได้ ก็ได้

เนื่องจากเส้นให้ความรู้สึกต่ออารมณ์จิตใจของมนุษย์ เราจึงสามารถนำเส้นมาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะที่ให้คุณค่าทางความงามและอารมณ์ความรู้สึกได้โดยง่าย



ลีลาของเส้นในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เส้นในสิ่งแวดล้อม การเรียนรู้จังหวะลีลาของเส้นในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จะเป็นแรงบันดาลใจและเป็นแม่แบบให้คนเรานำเส้นมาสร้างสรรค์งานศิลปะได้



ลีลาของเส้นในงานทัศนศิลป์ ที่มนุษย์นำมาจัดองค์ประกอบทำให้เกิดคุณค่าทางความงาม

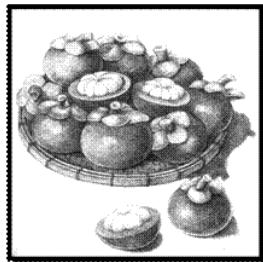
## ๒. น้ำหนัก หรือแสงเงา สร้างมิติและความงาม

น้ำหนัก (valve) หมายถึง ค่าของแสงและเงาที่ทำให้ภาพพึงปรากฏ มีน้ำหนักอ่อนแก่ และมีมิติหรือมีความตื้นลึก ซึ่งมีผลต่ออารมณ์ และความรู้สึกของมนุษย์ แต่เดิมเรารู้จักกันแต่เรื่องของแสงเงาซึ่งเป็นส่วนประกอบพื้นฐานของงานทัศนศิลป์

แสงเงา (light & shade) หมายถึง ลักษณะของแสงที่ส่องมากระทบวัตถุ ทำให้เกิดแสงสว่างบริเวณที่แสงส่องมากระทบ และเกิดเงาบริเวณที่ไม่ได้รับแสงรวมทั้งเกิดเงาตกทอดของวัตถุนั้นลงบนพื้นในทิศทางตรงกันข้ามกับแสง น้ำหนักและแสงเงามีคุณค่าในการสร้างภาพให้มีมิติความตื้นลึก มีระยะใกล้ไกล มีความเหมือนจริง และเกิดคุณค่าทางความงาม



ค่าน้ำหนักหรือแสงเงาในธรรมชาติ ทำให้เรามองเห็นความตื้นลึก และเกิดแรงบันดาลใจให้เราสามารถถ่ายทอดเป็นงานศิลปะ



งานศิลปะที่มีน้ำหนัก/แสงเงา

### ๓. ที่ว่าง สร้างความงามอย่างผ่อนคลาย

ที่ว่างหรือบริเวณว่าง (space) หมายถึง ช่องว่างของภาพหรือพื้นที่ว่าง ทั้งในบริเวณล้อมรอบรูปทรง พื้นที่ระหว่างรูปทรงหรือพื้นที่ว่างภายในรูปทรง ซึ่งจะช่วยให้เรามองเห็นภาพที่แลดูที่ปลดปล่อย ผ่อนคลาย ไม่อึดอัด และมีคุณค่าทางความงาม

ภาพที่ไม่มีที่ว่างเลยอาจทำให้แลดูทึบตัน ขาดมิติ ทำให้อึดอัดไม่สบายตา ไม่สวยงามและมีคุณค่าทางความงามน้อย



ช่องว่างในธรรมชาติ ที่มองดูแล้วปลดปล่อย ช่องว่างในงานศิลปะปัจจุบันได้ถ่ายทอดไม่ทึบตัน และสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดการความงามจินตนาการเป็นงานศิลปะ

### ๔. รูปร่าง – รูปทรง จากเส้นเป็นภาพ

รูปร่าง (shape) หมายถึง เส้นรอบนอกของวัตถุ สิ่งของเครื่องใช้ คน สัตว์ ต้นไม้ เป็นต้น มีลักษณะเป็น ๒ มิติ คือ มีความกว้าง – ยาว

รูปทรง (form) หมายถึง รูปวัตถุ สิ่งของ เครื่องใช้ คนสัตว์ ต้นไม้ เป็นต้น มีลักษณะเป็น ๓ มิติ คือ มีความกว้าง – ยาว – หนา



รูปทรงหรือวัตถุ มีลักษณะเป็น ๓ มิติ

รูปร่างและรูปทรงเป็นส่วนประกอบที่เกิดจากการนำเส้นมาประกอบเป็นรูปภาพ ดังนั้น การฝึกใช้เส้นที่ชำนาญและแม่นยำจะนำมาสู่การเขียนภาพ รูปร่างรูปทรงได้ดี การสังเกตรูปร่างหรือเส้นรอบนอกของวัตถุสิ่งของ จะช่วยให้เราเห็นภาพที่จะวาดได้ชัดเจน และช่วยให้ร่างภาพได้ชัดเจน



รูปทรงและรูปทรงที่ปรากฏอยู่ในสิ่งแวดล้อมรูปทรงและรูปทรงที่นำมาสร้างสรรค์งานหัตถศิลป์  
สี สร้างจุดเด่นและความงาม

๔. สี (colour) หมายถึง ลักษณะความเข้มข้นของแสงที่ส่องมากระแทกน้ำตาลงเราให้เห็นเป็นสีต่างๆ ซึ่งจำเป็นต้องมีแสงสว่างส่องมากระแทกน้ำตาลงเราจึงเห็นสีและความสวยงามได้

สี นับว่ามีความเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึกของมนุษย์เป็นอย่างมาก และเป็นประโยชน์ในการสร้างงานศิลปะ สร้างจุดเด่นของภาพ และความสวยงาม มีชีวิตชีวา

## ສືໃໝ່ຄວາມຮູ້ສຶກຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້

ສຶກສາ

ความร้อนแรง ความรัก ความตื่นเต้น เร้าใจ อันตราย มีอำนาจ

ສຶກສາ

## สว่าง เลือ้มใส ศรัทธา ความรุ่งเรือง

ສຶກສາ

ສະພາບ ຈົງຈັ້ງ ມີຫຼັກແນ່ນ ອຸດທນ ທີ່ມີເນັ້ນ

สีเขียว	สดชื่น มีชีวิต เจริญงอกงาม
สีเข้ม	สดใส ตื่นตัว อบอุ่น
สีเขียว	ลึกลับ ปริศนา โดดเดี่ยว
สีฟ้า	กว้างขวาง นุ่มนวล ประณีต เรียบร้อย
สีน้ำเงิน	เก่าแก่ หนักแน่น เงียบชรีม
สีดำ	เคร้าใจ หดหู่ ทุกข์ ลึกลับ มืด
สีขาว	บริสุทธิ์ สะอาด สุภาพ เรียบร้อย



ภาพสีสันดอกไม้ในธรรมชาติ



ภาพทัศนศิลป์

### ความงามของสีในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

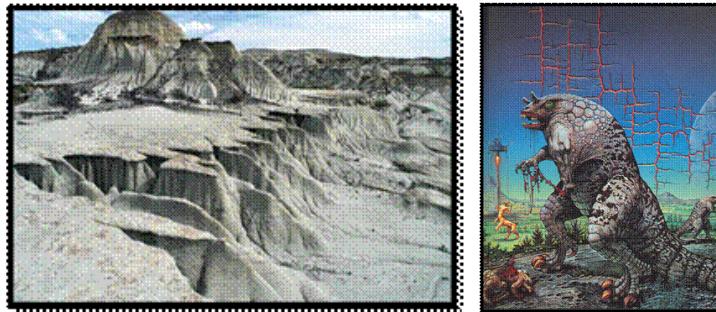
ในธรรมชาติรอบตัวเรามีสีสันปรากวูงยุ่งมากมาย เป็นแรงกระตุนความรู้สึกของคนเราให้สดชื่นแจ่มใส มีชีวิตชีวา หรืออาจให้ความรู้สึกเศร้าหมอง เงียบเหงา แต่ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกแบบใด ก็เป็นแรงบันดาลใจให้มนุษย์สร้างงานศิลปะได้ทั้งสิ้น

#### ๖. ลักษณะผิว ความงามที่สัมผัสได้

ลักษณะผิว (texture) หมายถึง พื้นผิวของวัตถุที่เรามองเห็นและสัมผัสได้ และให้ความรู้สึกต่ออารมณ์จิตใจแตกต่างกัน เช่น ผิวหยาบให้ความรู้สึกกระด้าง มีมิติ ผิวเรียบให้ความรู้สึกไม่ร้าบรื่น มีอุปสรรค น่าตื่นเต้น ผิวละเอียดให้ความรู้สึกนุ่มนวล กลมกลืน อ่อนโยน ผิวมันให้ความรู้สึกโดดเด่น สะท้อนแสง ผิวด้านให้ความรู้สึกราบรื่น สงบ เป็นต้น

ลักษณะผิวในธรรมชาติ ในธรรมชาติที่เราประสบพบเห็นจะมีลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างกัน เช่น ผิวหยาบของหนังช้าง ผิวเรียบของเปลือกไม้ ผิวละเอียดของเม็ดทราย ผิwmันของใบไม้ เป็นต้น พื้นผิวในธรรมชาติเหล่านี้ เราสามารถนำมาเป็นแนวทางในการเขียนภาพ หรือนำวัสดุเหล่านี้มาสร้างสรรค์งานศิลปะได้อย่างดงามและมีคุณค่า

ลักษณะผิวในธรรมชาติที่สามารถเห็นอยู่ทั่วไป และเร้าความสนใจให้มนุษย์นำมาสร้างงานศิลปะ



## ลักษณะผิวในธรรมชาติและลักษณะผิวในงานหัศศิลป์

### หลักการออกแบบที่สำคัญในงานหัศศิลป์ประกอบด้วย

๑. เอกภาพ (Purity) สิ่งนี้คือเปรียบได้เสมือนกับการทำงานศิลปะที่มีจุดประสงค์หรือเป้าหมายในทางเดียวกันโดยไม่ว่าจะเป็นส่วนประกอบใดๆ ตามภายในงานศิลปะจะต้องมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันหรือมีทิศทางเดียวกันนั้นเอง
๒. ความสมดุล (Balance) งานศิลปะนั้นจะต้องมีความสมดุลภายในภาพ โดยสมดุลทั้งในเรื่องของน้ำหนักภายในภาพที่จะต้องไม่เออนเอียงไปทางใดทางหนึ่งมากจนรู้สึกได้และจะต้องแบ่งสัดส่วนของภาพให้เท่าเทียมกันแม้ว่าทั้ง ๒ ข้างจะไม่มีความเหมือนกันก็ตาม แต่ควรจะต้องมีสมดุลในเรื่องของน้ำหนักและจุดสูดใจที่เท่านั้น
๓. การเน้นให้เกิดจุดเด่น (Emphasis) งานศิลปะที่ดีนั้นจะต้องมีจุดเด่นที่ช่วยสร้างความน่าสนใจให้กับภาพ ซึ่งเป็นจุดนำสายตาที่จะพาคนที่ได้รับชมงานศิลปะสามารถเข้าถึงความหมายได้ง่ายยิ่งขึ้น
๔. ความกลมกลืน (Harmony) สิ่งนี้จะช่วยทำให้งานศิลปะมีความน่ามอง ละมุนละไม และสวยงาม โดยจะต้องกลมกลืนทั้งความหมาย เส้น รูปทรง รูปร่าง สี ขนาด และน้ำหนักไปพร้อมๆ กัน
๕. จังหวะ (Rhythm) คือความต่อเนื่องที่เกิดจากการเล่าเรื่องภายในภาพ ทันทีที่ได้มองงานศิลปะที่ดีนั้น จะต้องรู้สึกอย่างจะมองอย่างครบทั่วและเข้าใจถึงเรื่องราวที่ถูกเล่าจากส่วนต่างๆ ภายในศิลปะ
๖. สัดส่วน (Proportion) คือ ความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมระหว่างขนาดของ องค์ประกอบที่แตกต่างกัน ทั้งขนาดที่อยู่ในรูปทรงเดียวกันหรือระหว่างรูปทรง และรวมถึงความสัมพันธ์กับกลุ่มก้อนระหว่างองค์ประกอบทั้งหลายด้วย ซึ่งเป็นความพอเหมาะพอดี ไม่ มากไม่น้อยขององค์ประกอบ ทั้งหลายที่นำมาจัดรวมกัน ความเหมาะสมของสัดส่วนอาจ พิจารณาจากคุณลักษณะดังต่อไปนี้

๖.๑ สัดส่วนที่เป็นมาตรฐาน จากรูปลักษณะตามธรรมชาติ ของ คน สัตว์ พีช ซึ่งโดยทั่วไป ถือว่า สัดส่วน ตามธรรมชาติ จะมีความงามที่เหมาะสมที่สุด หรือจากรูปลักษณะที่เป็นการ สร้างสรรค์ของมนุษย์ เช่น Gold section เป็นกฎในการสร้างสรรครูปทรงของกรีก ซึ่งถือว่า "ส่วนเด็กสัมพันธ์กับส่วนที่ใหญ่กว่า ส่วนที่ใหญ่กว่า สัมพันธ์กับส่วนรวม" ทำให้สิ่งต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นมีสัดส่วนที่สัมพันธ์กับทุกสิ่งอย่างลงตัว

๖.๒ สัดส่วนจากความรู้สึก โดยที่ศิลปนั้นไม่ได้สร้างขึ้นเพื่อความงามของรูปทรงเพียง อย่างเดียว แต่ ยังสร้างขึ้นเพื่อแสดงออกถึง เนื้อหา เรื่องราว ความรู้สึกด้วย สัดส่วนจะช่วย เน้นอารมณ์ ความรู้สึก ให้เป็นไป ตามเจตนาرمณ์ และเรื่องราวที่ศิลปินต้องการ ลักษณะเช่น นี้ ทำให้งานศิลปะของชนชาติต่าง ๆ มีลักษณะ แตกต่างกัน เนื่องจากมีเรื่องราว อารมณ์ และ ความรู้สึกที่ต้องการแสดงออกต่าง ๆ กันไป เช่น กรีก นิยมใน ความงามตามธรรมชาติเป็น อุดมคติ เน้นความงามที่เกิดจากการประสานกลมกลืนของรูปทรง จึงแสดงถึงความ เหงื่อน

๗. ความขัดแย้ง (Contrast) ความขัดแย้งนั้นมักจะทำให้เราเห็นสิ่งขัดเจนจากอีกสิ่งหนึ่งอยู่เสมอ เช่น แสดงและเงาที่ทำให้เรามองเห็นถึงความแตกต่าง ทำให้รู้สึกได้ถึงความมีชีวิตชีวาและสมจริงมากยิ่งขึ้น